

Her er tann stóri ólavssøkuvinningurin

Ein av stóru vinningunum á ólavssøku er eitt seksmannafar úr plastfipuri. Tíðindablaðið Sosialurin var inni á gólvinum í bátasmiðjuni hjá Tollaki Petersen í Bø í vikuni.

Tollakur hevur gjørt eina avtalu við Tórshavnar Ítróttarráð um at smíða eitt seksmannafar úr plastfipuri, ið verður lutadur burt á ólavssøku saman við øðrum vinningum.

Tollakur hevur lært til bátasmið hjá Hjalmar Há-tún í Havn. Seinni hevur hann so eisini verið í timburlæru. Í dag hevur hann sína egnu bátasmiðju í Bø. Smiðjan liggur heilt niðri við sandin í bygdini

og er helst einasta ar-beiðsplássið í Bø, sum ikki hevur tilknýti til landbúnaðin.

Tollakur hevur framm-anundan húsast á fjósa-loftum í bygdini. Har hevur hann fyrri tað mesta smíðað træbátar — einar 40 tilsamans hesi 12 árin — hann hevur arbeitt sum bátasmiður. Seinnu árin hevur hann so bygt bátar úr plastfipuri eisini.

Tollakur sigur, at tað er stóru eftirspurningur eftir bátum úr plastfipuri. Ein orsøkin er helst tann, at slíkir bátar eru lættari at halda og nýtast ikki so nógv viðlíkahald, sum træbátarnir. Kortini

Tollakur í ferð við at leggja seinastu hond á nýggja seksmannafarið, ið skal lutast burt á ólavssøku

Bátasmiðjan liggur í mølini í Bø

væntar Tollakur ikki, at vanligi feroyski træbátur-in fer at doyggja út. — Tað fer altíð at vera áhugi fyrri tí gamla feroyska bátinum úr træ, leggur hann aftrat. Men tað er so einki dulmál, at stóri eftirspurningurin eftir bátum úr plastfipuri hev-

ur gjørt, at fleiri bátar verða umbidnir í dag enn fyrr. Umframt Tollakur eru tað eisini tvey onnur virki í landinum, sum gera bátar úr plastfipuri. Eitt liggur í Kaldbak og hitt á Glyvrum.

jan.

Høguslokkurin komin

Høguslokkurin 1984 er útkomin. Hetta er skemtirit, ið ger gjøldur burtur úr ymsum hend-ingum og persónum — síðan seinastu ólavssøku.

Ur innihaldinum kann nevast: «Nakni veru-leikin um russan», «Susstein og Sludder», «Slokkamaðurin», «Hin peni gáaungin», «Spyr-jíð Olgu Góðaráð» o. m. a.

Høguslokkurin kostar 25 kr. Hann er prentaður á prentsmiðjuni hjá Arnold Øster. Nakrar av síðunum eru í liti.

Tað eru teir fyra: Hannis Egholm, Petur Øster, Magnus Hansen og Einar O. J. Petersen, sum hava lagt skemtiritið til rættis. Tað fæst í hand-lum og kioskum nú til ólavssøkuna.

opnum frammi í gron. Eg fái nevniliga ikki lagt drivankarið fyri bátin, annars fyllist hann við sjógvi framman.

— Eg havi róð einar 70 fjórðingar uttan at hava sovið. So eg byrji at verða troyttur nú.

Sosialurin: — Hvat hevur tú etið seinastu tíð-ina?

— Eg havi roynt at róð hetta strekkið so skjótt sum gjørligt, tí júst økið millum Føroyar og Hetland kann vera sera vandamikið. Annars havi eg etið sum best ber til. Eg havi havt eitt tjógv liggjandi her við síðina av mær, meðan eg havi róð. Tað havi bitið í av og á.

Annars havi eg roynt at havt sendaran fyrri hesa seinastu tíðina fyrri at spara streym og tí eg havi lagt dentin á at rógva so nógv sum gjørligt fyrri at røkka Hetland.

Ove sigur annars, at tað hevur verið sera trupult at koma í samband við eitt nú fiskiskip á leiðini.

— Antin má báturin vera óvanliga lítill ella verður ikki hugt og lurtað, tá kallað verður. Eg róði framvið tveimum stórum fiskiskipum — tey vóru minni enn ein hálvan

fjórðing burturi, tá eg kallaði á tey. Men tað var so eiðasort, at tey lótu við seg koma.

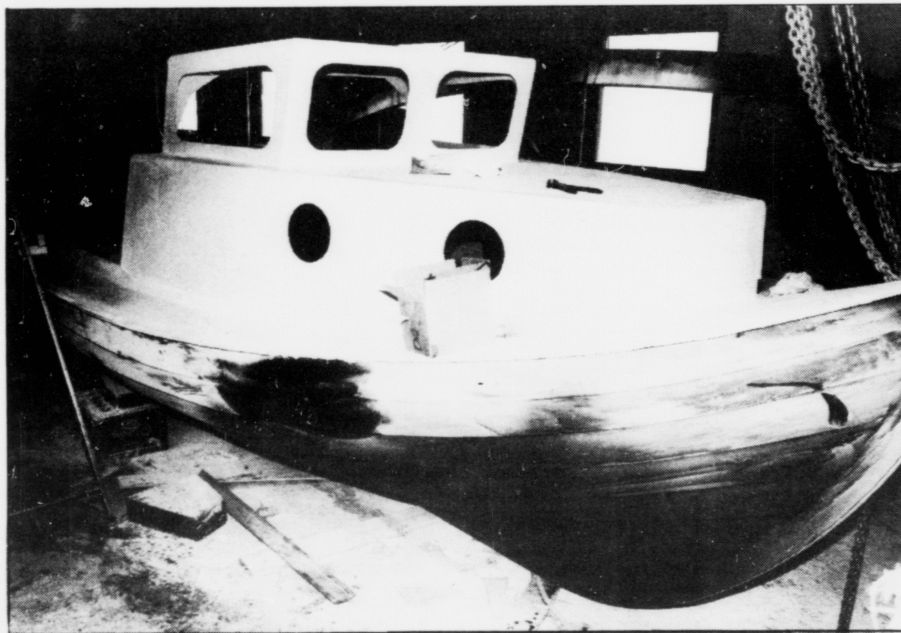
Og í endanum av sam-vøðuni segði Ove: — Her fer at myrkja nú. Eg siggi eingi ljós á landi, so eg má royna mitt besta. Tað eg veit liggur eingin bygd hesumegin oynna. Hinu-megin er Lerwick. Eg veit ikki, hvussu tað fer at ganga at koma inn her, tí tað rekur óvanliga hart. Eg má so royna at sleppa mær inn í onkra vik, so er sloppið. Men eg dugi at siggja at hetta er eitt sindur vandamikið.

Annars eri í bjargingar-búnanum og havi línu á mær, skuldi okkurt ó-væntað hent. Búnin er góður og heitur at vera í. Nú fari eg so at finna livd og so at rudda upp í bátinum og síðani at sova.

— Fært tú í land?

— Eg ætli mær avgjört ikki í land, um tað slepst undan tí. Túrun skal klárast uttan at fara í land.

Eg endi nú, her verður so myrkt, so heilsa øllum. Eg skal royna mitt besta, segði Ove Joensen í sam-røðu við Sosialin seint hóskvøldið, tá hann nærk-aðist landi í Hetlandi.

Her er hann, báturin, sum ólavssøkugestirnir hava møguleika at vinna í lutaseðlasøluni hjá Tórshavnar Ítróttarráð